

11 ad pag. 17, pkt. 24

Rapporten oplyser, at den almindelige markedsmechanisme kun fungerer i ringe grad inden for apotekervæsenet. Tilsvarende udtalelser forekommer i diverse tidligere rapporter, betænkninger m.v. om apotekervæsenet, hvorfor det nu må anses nødvendigt at gøre opmærksom på, at det ved lovgivning om apotekervæsenet igennem flere århundreder har været forudsat, at de omtalte almindelige markedsmechanismer *ikke kunne* fungere inden for apotekervæsenet, når de opstillede målsætninger skulle iagttages.

Når det således er en forudsætning, at almindelige markedsmechanismer *ikke skal* fungere, forekommer det temmelig irrelevant gang på gang at fastslå, at de ikke gør det.

Der henvises i øvrigt til de talrige enkeltelementer i lovgivningen og øvrige bestemmelser, såsom faste indkøbs- og udsalgspriser, rabatregler m.v., ensartede krav til indretning, drift, bemanning, personaleuddannelse etc. foruden fastlagte åbningstider, vagtforpligtelser og andet gældende specifikt for apotekervæsenet, der turde være tilstrækkelig forklaring på, at de omtalte markedsmechanismer ikke fungerer.

12 ad pag. 18, pkt. 25

Rapporten omtaler under fastsættelse af medicinpriser, at hovedprincippet er, at der skal være dækning for de samlede omkostninger inden for apotekervæsenet, samt at det tilstræbes, at apotekerne skal opnå et nettooverskud svarende til årslønningen for en statstjenestemand i lønramme 37 plus tillæg.

Til vurdering af udtalelsen henvises til pag. 49, pkt. 68 a, hvor det oplyses, at apotekerne oppebærer pension svarende til tjenestemænd i 34. lønramme.

Den manglende overensstemmelse de to lønrammer imellem har ikke foranlediget rigsrevisionen til nærmere undersøgelser.

Det skal derfor oplyses, at apotekernes regnskabsskema, — der er udarbejdet med henblik på fastsættelse af afgift og tilskud samt med det formål at fastsætte medicinpriserne, — er således tilrettelagt, at ikke alle omkostninger medregnes, ligesom visse indtægter tilsvarende holdes udenfor, med det resultat, at der gennemsnitligt skal være en indtægt for apotekerne ud over den omtalte 37. lønramme.

Dette var forudsat ved den nugældende lovs gennemførelse i 1954, og som et modstykke hertil blev pensionen fastlagt som svarende til en lønramme, der var lavere end den, der skulle tilsigtes gennem regnskabsskemaet, idet der var mulighed for at tilvejebringe supplerende pension på privatbasis gennem den indtægt, apotekeren faktisk opnåede.

Der henvises her til betænkning vedrørende apotekervæsenet 1952, pag. 158.

13 ad pag 19, pkt. 25

Rapporten oplyser, at prognosen, der danner grundlag for vurdering af taksten, udarbejdes af Danmarks Apotekerforening.

Man burde have tilføjet, at udarbejdelsen sker i nøje overensstemmelse med retningslinjer fastlagt af sundhedsstyrelsen og ændret sidste gang i 1977, samt at det er på direkte anmodning fra sundhedsstyrelsen, at Danmarks Apotekerforening udfører dette arbejde.

14 ad pag. 20, pkt. 26

Rapporten oplyser, at der ved prisberegning af apotekspræparater ikke tages hensyn til faktiske fremstillingsomkostninger.

Rapportens oplysninger er ikke fyldestgørende, når der nederst pag. 19 omtales en række tillæg, der netop vedrører omkostningstillæg, herunder til inddækning af bl.a. lønomkostninger.

De nævnte tillæg har imidlertid ikke, bortset fra enkelte mindre ændringer, været ajourført i mere end 10 år. Sundhedsstyrelsen har i denne periode afstået fra at vurdere på omkostningsudviklingen, men benyttet sig af f.eks. generelle procenttillæg til at justere på medicinpriserne.

Der er i denne periode hverken taget hensyn til opnåede rationaliseringsfordele, ændret teknologi, ændrede krav til lægemiddelfremstilling osv. selv om apotekerforeningen har peget herpå.

15 ad pag. 20, pkt. 26

Med hensyn til spørgsmålet om konkurrenceforvriddning henvises til 12 ad pag. 14, pkt. 18.

16 ad pag. 24, pkt. 33